

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 46/05
24.11.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Slobodana Dražića, predsednika veća, mr Ljubice Jeremić i Vlaste Jovanović, članova veća, u pravnoj stvari tužitelje AA, koju zastupa advokatska kancelarija "AB", protiv "BB" i "VV", koje zastupa BV, advokat, radi isplate autorskog honorara, rešavajući o žalbi tuženog prvog reda "BB", protiv presude Okružnog suda u Beogradu P br. 40/02-04 od 04.11.2004. godine, u sednici veća održanoj 24.11.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

Žalba tuženog "BB" SE ODBIJA te se presuda Okružnog suda u Beogradu P br. 40/02-04 od 04.11.2004. godine u pobijanom usvajajućem delu tužbenog zahteva u odnosu na tuženog "BB" iz Beograda POTVRĐUJE.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu P. br. 40/02-04 od 04.11.2004. godine usvoje je tužbeni zahtev tužitelje u odnosu na tuženog prvog reda "BB" te je tuženi obavezan da tužilji na ime iskorišćavanja autorskog dela isplati iznos od 5.700,00 dinara sa zakonskom zateznom kamatom i to na iznos od 2.280,00 dinara počev od 05.9.1994. godine, a na iznos od 3.420,00 dinara počev od 24.1.1995. godine do konačne isplate i da tužilji na ime troškova parničnog postupka isplati iznos od 124.000,00 dinara.

U odnosu na tuženog drugog reda "VV" tužbeni zahtev tužilje je odbijen.

Protiv citirane presude tuženi "BB" je blagovremeno izjavio žalbu pobijajući presudu u usvajajućem delu tužbenog zahteva kao i u pogledu odluke o troškovima spora iz svih razloga predviđenih čl. 360. st. 1. tač. 1., 2. i 3. ZPP.

Žalba nije osnovana.

Pobijana presuda prvostepenog suda je doneta bez bitnih povreda odredaba ZPP na koje drugostepeni sud pazi po službenoj dužnosti (čl. 372. st. 2. ZPP), te je na pravilno utvrđeno činjeničnog stanje pravilno primenjeno materijalno pravo.

Iz utvrđenja prvostepenog suda proizilazi da je knjiga "GG" autora DD i ĐĐ u izdanju "BB1" štampana u tiražu od 10.000 primeraka od strane štamparije "EE" 1992. godine, a da su izdavači knjige "BB" i "VV", da je ugovorom koji je zaključen između "BB" i DD pod delovodnim brojem 04-49ic i to čl. 19. Ugovora predviđeno da pošto ostavinska rasprava o autorskim pravima nad delima ĐĐ još nije završena autor DD potpisivanjem tog ugovora preuzima sve moralne i materijalne odgovornosti vezane za prava pokojnog ĐĐ vezanih za ugovoreno delo po tom ugovoru te da je saglasan da polovina ukupnog honorara pripada naslednicima nad delima ĐĐ a u istom ugovoru je utvrđeno da autor DD se obavezuje da na "BB" prenese pravo objavljivanja književnog dela "GG" gde je autor takođe ĐĐ, a paušalna naknada je predviđena u iznosu od 1.000.000,00 dinara za tiraž od 20.000 primeraka. Dalje je utvrđeno da su ovom izdanju i ugovoru iz 1992. godine autorski honorar isplaćen u celosti i DD i supruzi pokojnog ĐĐ FF, tako da je svakom autoru pripalo po 500.000,00 dinara bruto iznosa.

Dalje je utvrđeno da je po Ugovoru od 23.8.1994. godine po objavljivanju dela "GG" koautora DD i ĐĐ, a koji je zaključen između "BB" i DD ugovoreno štampanje tiraža od ukupno 5.000 primeraka s tim da se autorima isplati 6% maloprodajne cene od 19,00 dinara na dan 05.9.1994. godine za tiraž od 2.000 primeraka i 24.1.1995. godine za tiraž od 3.000 primeraka, s tim da autorima DD i naslednicima ĐĐ pripadne po polovina autorskog honorara. Tiraž od 3.000 primeraka po ovom ugovoru štampan je od "ŽŽ" dok je tiraž od 2.000 primeraka štampan od strane "ZZ". Autorska naknada po autoru od 6% maloprodajne cene od 19,00 dinara i to na dan 05.9.1994. godine za 2.000 primeraka iznosi 2.280,00 dinara a za 3.000 primeraka na dana 24.1.1995. godine iznosi 3.420,00 dinara. Utvrđeno je da naslednicima ĐĐ nije isplaćena naknada autorska za iznos od 2.280,00 dinara za tiraž od 2.000 primeraka koji je dospelo za naplatu shodno zaključenom Ugovoru od 05.9.1994. godine, a takođe im nije isplaćena naknada u iznosu od 3.420,00 dinara koja je dospela za isplatu 24.1.1995. godine a za navedeno izdanje gde je autor takođe ĐĐ.

Rešenjem Prvog opštinskog suda u Beogradu O. br. 2043/98 od 09.2.1999. godine u ostavinskom postupku koji je vođen iza preminulog ĐĐ bivšeg iz ___ utvrđeno je da između ostalog zaostavštinu pokojnog čini imovina koja se sastoji od prava koautorstva na romanu "GG" autora DD i ĐĐ, za naslednike ove imovine na osnovu zakonskog reda nasleđivanja oglašena je ćerka ostavioca AA ovde tužilja obzirom da se na ročištu od 09.10.1998. godine FF supruga ostavioca prihvatila nasleđa koje joj po nasleđu pripada i svoj deo ustupila ćerki ostavioca AA koja se na istom ročištu prihvatila nasleđa koje joj po zakonu pripada i ustupljenog joj dela.

Imajući u vidu tako utvrđeno činjeničnog stanje, koje se žalbenim navodima ne dovodi u sumnju pravilno je prvostepeni sud obavezao tuženog prvog reda da isplati tužilji kao naslednici pokojnog ĐĐ na ime autorske naknade iznose kao u izreci stav jedan prvostepene presude sa kamatom od dana dospelosti shodno ugovoru od 23.8.1994. godine u smislu čl. 56., 62. i 80. Zakona o autorskom pravu pa navodi žalbe da materijalno pravo nije pravilno primenjeno nisu osnovani.

Neosnovani su navodi žalbe kojima se ističe prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužilje obzirom da je nesumnjivo utvrđeno da je tužilja iza pokojnog ĐĐ isključivi naslednik na zaostavštini koja se sastoji od prava koautorstva na romanu "GG" čiji autori su DD i ĐĐ a po ugovoru zaključenom između DD i tuženog prvog reda "BB" od 23.8.1994. godine, za koje izdanje podnosilac žalbe kao izdavač nije izvršio isplatu autorskog honorara tužilji. Irelevantni su navodi žalbe kojima se ukazuje da je presudom Višeg suda u Podgorici P. br. 7/99, obzirom da se navedena presuda odnosi na izdanje iz 1999. godine u kom kao koautor nije bio označen ĐĐ a u konkretnom slučaju ne nesumnjivo utvrđeno da je po ugovoru od 23.8.1994. godine za sporni tiraž od ukupno 5.000 primeraka koji je zakluče između "BB" i DD predviđeno da su koautori DD i ĐĐ kao i u prethodnom izdanju iz 1992. godine za koje je naslednicima pokojnog ĐĐ od strane tuženog i isplaćen autorski honorar u celosti.

Kako se ni ostalim žalbenim navodima ne dovodi u sumnju pravilnost odluke prvostepenog suda zato ne stoji žalbeni navod da je materijalno pravo pogrešno primenjeno niti je osnovan iz navedenih razloga prigovor nedostatka aktivne legitimacije na strani tužilje, to je žalba odbijena a prvostepena presuda u pobijanom usvajajućem delu tužbenog zahteva potvrđena u smislu čl. 373. st. 1. tač. 2. ZPP.

Predsednik veća - sudija,

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

JK